

Brúkt nógvan pening longu - bíða nú eftir treytunum

-Vit hava longu brúkt stórar upphæddir til kanningar á fóroyaokinum, og verða treytimar fyri 1. útbjóðing „tilrækkende“, so verða vit við í leit-ingini, sigur Bo Wildfang, varastjóri Maersk Olie og Gas

JAN MULLER

Millum mongu oljufelagum, sum hava eygum eftir foyroysku undirgrundini, er danska oljufelagið „Maersk Olie og Gas“. Bo Wildfang varastjóri í AP Møller-felagnum sigur við Sosialin, at felagið hevur enn ikki tikið endaliga stóðu til, um tað fer at bjóða uppá teigar í fyrstu útbjóðing. Fyrst vilja teir vita meira um tær móguligu treytir, sum foyrskir myndugleikar fara at seta til eitt nú serskatt ol. eru hesar treytir „tilrækkende“ sum hann málber seg, so vera teir við.

„Hetta er ikki nokur nyggj stóða hjá okkum, tí vit hava alla tíðina gjørt greitt, at avgerð fór ikki at verða tikið, fyrr enn vit kenna treytirnar, og hetta man helst eisini vera sama stóða, sum flest onnur oljufelag hava sigur Bo Wildfang.

Hann visir á, at Maersk Olie og Gas fylgir væl við gongdini í foyroyskum óki

og hava teir brúkt stórar upphæddir til kanningar higartil. Meira enn teir hava brúkt undan eini útbjóðing adrastaðni í heiminum. Teir hava keypt mest sum alt til-farið, ið hevur verið á marknaðinum og eru tí rættiliga „up to date“ á foyroyaokinum.

Broytingar

Siðani Maersk kom sær uppi kanningarnar á Fóroyaokinum eru fleiri ferðir hendar broytingar í bólkinum teir eru í. Fyrst varð Union Texas selt til Arco, siðani var Fina yvir-tikið av Total og nú loksins varð Amoco uppkøpt av BP.

I dag eru bert Vebla Oil og vit eftir í bólkinum, og sum tíðin gongur og vit fáa meira at vita um treytir fyri útbjóðing fara vit eisini at taka stóðu til spurningum um móguligt samstarv við onnur felag.

Tá alt hetta er klart verður felagið so at samanbera foyriska ókið við onnur leiti-

óki, og tá kemur sjálvandi bæði spurningurin um olju-prisimar og móguleikarnar fyri at finna olju at hava nakað at siga.

Bo Wildfang visir á, at siðani AP Møller fekk konsessión í Norðsjónum hava teir ikki verið við í øllum útbjóðingum. Teir meta

nágreiniliga um lønsemi og móguleikar í hvørjari útbjóðing og eru ikki við bara fyri at vera við. Peika hesi tann skeiva vegin, so eru teir ikki við. Og júst tað sama verður galdandi við Føroyar. Tað er samlaða figgjarliga myndin, sum ger av, hvat felagið ger.

Einki við okkum at gera

Nú ætlanir eru frammi hjá einum av systurfelagunum hjá Maersk Olie og Gas, nevniliga DANBOR Service at vera við í eini verkætlan at gera Drelnes til oljuútgærðarhavn spurdu vit Bo Wildfang, um teir feignir

Bo Wildfang, varastjóri í Maersk Olie og Gas: -So skjótt sum útbjóðingin er greidd og treytimar fyriliggja taka vit stóðu til, um vit vera við

sígga, at systurfelagið fer at hava eydnuna við sær á Drelnesi!

„Hetta hevur sjálvandi einki við okkara arbeidssøki at gera, men tað er eingin loyna, at vit feigin sóu, at DANBOR var við til at byggja upp ein „basa“ í Føroyum. Men hann leggur aftrat: Basin má vera kappingarføru.“

Maersk Olie og Gas var við til at bjóða í bretskum óki vestan fyrri Hetland í 17. rundu, men tað var ein kiksari, sum hann málber seg. Nú fara teir so at fylgja við komandi útbjóðingum bæði á bretskum og foyroyskum óki. Bretska útbjóðingin verður helst nakað fyrr. Fyri Føroyar hevði kanska verið best, um tær báðar vórðu um sama mundið. Hvat Grønlandi viðvíkur, so hevur tað ikki teirra áhuga í dag.

Lærdómur fyri lívið

– Sjálvst um vit velja ikki at lesa á hægri skúla, so hava vit lært ómetaliga nóg hesi trý árin, sum vit kunna nýta í framtíðini og sum ger okkum betur før fyri at liva í samfelagnum, segði Eyðgerð Mørkøre millum annað í pisuroðu á Gotusandi

Vælkomin tit øll á Gotusand at feignast saman við okkum um, at vit nú endiliga eru hóvug og at vit kunna gleðast yvir, at hava tikið eitt próg, ið fer at lata dyr upp fyri okkum í framtíðini. Hesin dagur hevur staðið fastur í hugaheimi okkara, líka siðani vit fyri okkurt um tveimum mánaðum siðan spent fóru at taka mat til hugvurnar.

Men hvi hevur hugvan so nóg av síga fyri okkum studentar? Ein partur av frageidingini er tann, at vit nú standa á egnum beinum og kunnu avgerða hvat vit skulu nýta okkara lív til.

Vit skulu nú taka eina tendingarmikla avgerð í lívið okkara og finna út, hvat vit vilja avirkað í samfelagnum ella stutt sagt, hvat fyri hyll vit vilja seta okkum á.

Vit hava gjøgnum hesi trý árin inni á Kambsdali havt nógvar lærugreinar og

nógvar hava ikki havt okkara áhuga, men eg má siga, at vit øll sum standa á sandinum her í dag, vita eitt sindur um verkfelag og verkfall.

Vit hava upplivað eitt verkfall og tað seinna var á veg, men tað varð tibeitur ikki til nakað, tá í avtomaði. Vit hava ásannað, at verkfall ikki altíð er so rættvist, men hava eisini lært at berjast fyri eini sak, sum í síðsta enda skuldi gagna teimum, sum komu at ganga í hesum skúla frammyri. At samanhald hevur nóg av síga hjá menneskjum, kunnu vit øll verða einig í og á hesum óki eru vit eisini komin eitt stig hægri á Kambsdali, vit eru teir fyrstu studentarnar, sum hava upplivað at hava eitt fast tilhaldsstað at fara til, um vit skulu skipa fyri tiltøkum. Vit hava fingið eina avlu ella eina kantínu sum summi nevna hana.

Hetta fer eisini at gera arbeidni hjá næmingaróðnum lættari, at vita at eitt stað er tiltaks, til teirra at nýta. Vit hava upplivað at verið eitt sindur einsamall, fyri uttan at vita hvør gekk í studentaskúlanum og handilsskúlanum, til at vita næstan akkurat hvør gongur í hvørjum flokki.

Hetta hevur eisini stóran týdning hjá trivnaðinum á skúlanum. Fyri at ein næmingur skal føla seg í tryggum umhvøvi, er tað eisini neyðugt við nærumhvøvið. Hetta hava vit ásannað er av stórum týdningi.

Eg skal ikki siga so nóg um hvat vit hava lært, men eitt er so felags fyri okkum øll og tað er, at kórið venur hvønn týsdag í dogurðati-manum.

Men tað týdningarmesta av øllum er, at vit kunnu finna okkara røttu hyll og at tað vit velja at gera í

framtíðini er nakað vit kunnu standa inni fyri og sum vit brenna fyri.

Karrierufólk hava altíð verið ein fyrimynd og hjá summum kanska eisini ein ræðumynd og vit vilja øll fáa eina góða útbúgving sum gevur okkum virðing millum fólk. Men vit mugu eisini minnast til, at eitt samfelag ikki bert rúmar einum fólk sum eru stjórnar, men vit mugu eisini hava tann vanligja arbeidaran við okkum, fyri at samfelagið skal kunna ganga upp sum eitt væleydnað roknistykki.

Eitt er vist og tað er, at sjálvst um vit velja ikki at lesa á hægri skúla, so hava vit lært ómetaliga nóg hesi trý árin, sum vit kunna nýta í framtíðini og sum ger okkum betur før fyri at liva í samfelagnum.

Vit eru tann nýklaktað pisan, sum ger seg til reiðar at slíta seg frá móður síni

og flyta seg runt í heiminum. Hon fer at kenna, at best mundi vera heima í tryggum umhvøvi, men tá ið hon so hevur rokkið mál sitt, angrar hon ikki stríðið.

Hvat kreyst fyri at vit kunnu nýta tí besta úrslitinum? Hetta er ein góður spurningur og er hann tí ikki lættur at svara. Hugur okkara og at útbúgvingin er viðkomandi fyri okkum hevur nóg av síga. Men vit mugu fyri alt í verðini ikki halda, at vit kunnu klára eina stóra útbúgving uttan hjálp frá bæði klassafeløgum og frá einum ríkem nærumhvøvi.

I yrkingini „fast stóð í fonnum eitt fjalladalsfylgi“ verður nevnt um ein persón, sum skal fara sjálvbjargin yvir land og yvir hav, men meiningin er ikki, at tú skalt útlukkað tey sum eru rundan um teg, men leita eftir stuði frá teimum.

Her koma eisini tey góðu ráðini frá stjóra okkara. Sámál í Skorini á okkara síðsta skúladegi, sum tey visu ordini, a t vit skuldu læsa okkum inni, fyri at fáa lestrarfríð, men tað ikki verða verandi innilæst. Vit máttu práta við hini fyri líkasum at fáa eitt hjartasuff og fyri at gerast rólígari. At vit ikki steingja okkum úti

og hugsa um okkum sjálvi og okkara karrieru fer okkum eisini meira fer fyri seinni at arbeida og virka í samfelagnum til gagns fyri øll.

Eg fari nú at lesa eina yrking upp, eftir Ólajakup Kruse, sum eg haldi hóskar til dagin.

Nú skúladagur er lokin, nú rúmið er trý ára skeið, brátt pisan úr reiðri er fokin, hon flaksar á rettari leið.

Skjótt móðast teir ungu vengur, men idni ger flogið lætt, hon vitjar røkur og rengur, hon veit hvat er rangt og rætt.

I hugarum flygur hon víða, bæði í eyst og í vest, hon vil sær móti vindinum stríða, tá flogið gerst tryggast og best.

Og so til seinast, vil eg ynskja øllum hjartaliga til-lukku við bæði hógvug og prógvi og eg ynski tykkum góðan byr frammyri. Vit vilja eisini takka skúlastjóra og lærarum fyri eitt gott og læruríkt tíðarskeið og eg ynski ikki í, at hugur okkara mvast fer at leita aftur á tíðina inni á Kambsdali. Takk fyri.